

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. januar 2015
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Rasmus Krogh Pedersen
Sagsnr.: 2015-0037-0114
Dok.: 1462704

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 53 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v., udlændingeloven og retsplejeloven. (Styrket indsats mod rekruttering til væbnede konflikter i udlandet m.v.) (L 99), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. januar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V)

Mette Frederiksen

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 53 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v., udlændingeloven og retsplejeloven. (Styrket indsats mod rekruttering til væbnede konflikter i udlandet m.v.) (L 99):

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor en person kan meddeles udrejseforbud af Danmark og ikke kun indrejseforbud til lande med ”konfliktområder”, eftersom rejser til områder med konflikt jo netop er baggrunden for selve lovforslaget?”

Svar:

1. Med den foreslåede ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v. (pasloven) lægges der op til at give politiet beføjelse til at nægte udstedelse af pas til danske statsborgere eller at inddrage et allerede udstedt pas i et nærmere bestemt tidsrum, når der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet vil deltage i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Inddragelse af pas forventes ikke i alle tilfælde at være tilstrækkeligt til at forhindre en person i at udrejse. Det foreslås derfor endvidere at give politiet beføjelse til at supplere en afgørelse om f.eks. pasinddragelse med et såkaldt udrejseforbud, hvorved en person forbydes at forlade Danmark i et nærmere bestemt tidsrum. Det foreslås, at overtrædelse af et udrejseforbud skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Når der med lovforslaget lægges op til at give politiet mulighed for at meddele et udrejseforbud frem for et indrejseforbud til lande med ”konfliktområder”, hænger det navnlig sammen med håndhævelses- og afgrænsningsmæssige overvejelser.

2. I praksis må det antages, at myndighederne vil have bedre muligheder for at håndhæve et udrejseforbud end et forbud mod at indrejse i bestemte lande.

Med lovforslaget forudsættes det således, at politiet opdaterer oplysninger om pasinddragelse i relevante databaser, herunder SIS II og Interpols database for stjalne, ulovligt handlede, mistede eller ugyldiggjorte rejsedokumenter. Herved sikres, at grænsemyndighederne i Danmark eller et andet Schengenland, der som led i den obligatoriske minimumsind- og udrejse-

kontrol ved de ydre Schengengrænser af rejsedokumenters ægthed og gyldighed, kan blive opmærksom på danske statsborgere, der er udrejst uden gyldigt pas og dermed eventuelt også i strid med et udrejseforbud.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at der pågår drøftelser i EU om bl.a. at ændre Schengengrænsekodexet med henblik på bl.a. at styrke grænsekontrollen ved EU's ydre grænser. Der henvises i øvrigt til i pkt. 2.3.4.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De danske myndigheder vil ikke på samme måde have mulighed for gennem grænsekontrol at blive opmærksom på personer, der indrejser i et bestemt land, medmindre personen rejser direkte dertil fra Danmark. Det bemærkes i den forbindelse, at en rejse til et konfliktområde ganske sjældent må forventes at ville foregå direkte fra Danmark til det pågældende land.

Muligheden for at konstatere overtrædelse af et indrejseforbud gennem grænsekontrol vil således forudsætte, at der er en effektiv grænsekontrol ved de forbudsramte landes grænser, og at landene er indstillede på at samarbejde med Danmark om at håndhæve forbuddet. Det bemærkes i den sammenhæng, at lande, hvor der foregår en væbnet konflikt, ofte er kendetegnet ved mangelfuld grænsekontrol, og at personer, der ønsker at deltage i sådanne konflikter, ofte rejser ind i konfliktområdet gennem ubevogtede grænseområder.

Justitsministeriet bemærker i tilknytning hertil, at hvis indrejseforbuddet alene angår et bestemt område i et land, vil det ikke være muligt at konstatere overtrædelse af forbuddet gennem grænsekontrol.

3. En model, hvor personer forbydes at indrejse i lande med ”konfliktområder” kan ligeledes indebære en række vanskelige afgrænsningsmæssige overvejelser.

Der henvises i den forbindelse til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 48 vedrørende lovforslaget.

Som det imidlertid også fremgår heraf, er jeg ikke afvisende over for tanken om at indføre et mere generelt indrejseforbud i forhold til Syrien og Irak. Som det ligeledes fremgår af besvarelsen, vil udformningen af et sådant (afgrænset) indrejseforbud dog skulle overvejes nærmere.